

OSIEMNASTE ZEBRANIE ZESPOŁU SYNODALNEGO PODCZAS II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

październik 2021 roku

SZÓSTA i SIÓDMA SESJA SYNODALNA

A. SESJE SYNODALNE

Szósta sesja synodalna odbyła się 19 czerwca 2021 roku. Podjęto uchwały przygotowane przez Komisję ds. duchowieństwa (www.diecezjakoszalin.pl/files/media/pliki/Synod_uchwala_KD.pdf) oraz Komisję ds. osób konsekrowanych (www.diecezjakoszalin.pl/files/media/pliki/Synod_uchwala_KOK.pdf).

Siódma sesja synodalna odbyła się 25 września 2021 roku. Podjęto uchwały przygotowane przez Komisję ds. kultu Bożego (www.diecezjakoszalin.pl/files/media/pliki/Synod_uchwala_KKB.pdf) oraz Komisję ds. administracyjnych (www.diecezjakoszalin.pl/files/media/pliki/Synod_uchwala_KA.pdf).

Poniżej przedstawione zostały główne treści uchwały dotyczącej kultu Bożego. W **wypowiedziach** na ich temat warto się skupić zarówno na tym, co jest już realizowane w parafii, jak i podjąć kwestię tego, co należałoby dopiero wprowadzić w życie.

B. GŁÓWNE TREŚCI UCHWAŁY

1. Zaleca się cykliczne przeprowadzanie w parafiach krótkich **katechez liturgicznych** wyjaśniających obrzędy oraz dłuższych **katechez mistagogicznych** pogłębiających zrozumienie liturgii w świetle wydarzeń zbawczych w powiązaniu z życiem chrześcijańskim. Okazją do tego mogą być wygłaszane kazania tematyczne dotyczące liturgii, nabożeństwa tygodniowe (np. Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy) oraz związane z okresami roku liturgicznego (np. Gorzkie żale) czy miesiącami (majowe, czerwcowe, różańcowe). Brak takich katechez prowadzić może przede wszystkim do powierzchownego, a przez to także nieprzynoszącego owoców uczestnictwa w liturgii.
 2. Zaleca się utworzenie w każdej parafii **zespołu liturgicznego**, którego zadaniem będzie wspomaganie duszpasterzy w przygotowaniu liturgii i troska o jej poprawne sprawowanie. W skład zespołu powinni wchodzić: duszpasterze, przedstawiciele służby liturgicznej (m.in. akolici, nadzwyczajni szafarze Komunii św., lektorzy, starsi ministranci, organiści) i wspólnot parafialnych.
 3. Dla ukazania związku **sakramentu chrztu** z tajemnicą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, zaleca się udzielać go podczas Wigilii Paschalnej lub w niedzielę. W wyznaczone niedziele należy udzielać sakramentu chrztu podczas Mszy z udziałem wspólnoty parafialnej. Zwyczajnym miejscem udzielania sakramentu chrztu jest kościół parafialny, w którym powinna znajdować się chrzcielnica. Zaleca się, aby była ona wyposażona w odpowiednie naczynie, aby można w niej było pobłogosławić wodę chrzcielną podczas Wigilii Paschalnej, a następnie tę wodę przechowywać.
- #### 4. Eucharystia
- a) Podczas sprawowania Mszy należy unikać wszelkich form indywidualizmu i ściśle zachowywać normy Kościoła dotyczące celebracji Eucharystii.
 - b) Zaleca się, aby w każdym kościele i kaplicy, w których sprawuje się Mszę – oprócz poświęconego lub pobłogosławionego ołtarza – znajdowała się ambona oraz miejsce przewodniczenia wyposażone w krzesło dla przewodniczącego i pulpit. Do obrzędów przypisanych miejscu przewodniczenia nie wolno wykorzystywać ani ołtarza, ani ambony.
 - c) Najlepszą katechezą o Eucharystii jest sama Eucharystia dobrze celebrowana. Dlatego należy zabiegać o to, żeby przynajmniej jedna Msza niedzielna była sprawowana w formie bardziej uroczystej z udziałem pełnej asysty, użyciem kadzidła i wniesieniem Ewangeliarza.
 - d) Należy zadbać o to, aby wierni podczas sprawowania Mszy św. zachowywali właściwe postawy i wykonywali gesty przewidziane w *Ogólnym wprowadzeniu do Mszału rzymskiego*.

- e) Pierwszej Komunii św. należy udzielać dzieciom w Okresie Wielkanocnym, zwłaszcza w niedziele tego okresu. Nie wolno jej udzielać podczas Mszy Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek.
 - f) Zaleca się, aby czytania podczas Mszy wykonywali wierni świeccy: kobiety lub mężczyźni. Funkcja lektora nie może być powierzana dzieciom. Dotyczy to również Mszy z udziałem dzieci.
 - g) Odczytywanie wezwań modlitwy wiernych nie należy do kapłana. Wygłasza je diakon, lektor lub inny wierny świecki. Można odczytanie wezwań zlecić kilku osobom. Wezwania powinny być nieliczne (co najmniej cztery, a najwyżej sześć) i zwięzłe. Modlitwa wiernych ma obejmować aktualne sprawy Kościoła, świata i miejscowej wspólnoty. Jej przygotowanie – zwłaszcza na niedziele – można zlecić parafialnemu zespołowi liturgicznemu.
 - h) Należy wprowadzić zwyczaj przynoszenia przez wiernych darów do ołtarza. W procesji z darami – poza chlebem i winem do sprawowania Eucharystii – można przynosić tylko dary na potrzeby ubogich i kościoła. W procesji z darami należy zrezygnować z wszelkich darów symbolicznych.
5. Zaleca się praktykę **adoracji Najśw. Sakramentu** w ciszy, która powinna odbywać się w każdej parafii przynajmniej raz w miesiącu, np. w pierwszy czwartek. Wskazane jest, aby adoracja odbywała się częściej, a nawet codziennie, w określonych godzinach, także po wieczornej Mszy. Wystawienie Najśw. Sakramentu może się odbywać tylko wtedy, gdy zapewni się udział w nim odpowiedniej liczby wiernych. Należy bezwzględnie zadbać o to, aby Najśw. Sakrament wystawiony do adoracji – nawet na krótki czas – nie pozostawał bez należytego nadzoru i obecności wiernych.
 6. Z troski o tajemnicę **spowiedzi** i dla ułatwienia wiernym jej przeżycia, zaleca się umieszczenie w kościołach konfesjonałów zamykanych. Należy zadbać o to, aby godziny spowiedzi były dostosowane do możliwości czasowych penitentów. Należy starać się o właściwy sposób informowania wiernych o czasie sprawowania sakramentu pokuty: umieszczenie ogłoszenia w widocznym miejscu, dostępność informacji na stronie internetowej parafii, unikanie zmian w ustalonym porządku. Zaleca się takie formowanie wiernych, aby korzystali z sakramentu pokuty poza Mszą. W związku z tym, należy w każdej parafii stworzyć taką możliwość, dając okazję do spowiedzi przed rozpoczęciem Mszy, a w określone dni także w godzinach niezwiązanych bezpośrednio z Mszą. Zaleca się, aby w mniejszych parafiach duszpasterze zapraszali regularnie (np. co miesiąc lub kwartał) innych kapłanów, aby wierni mieli możliwość wyboru spowiednika.
 7. Warto utrzymać lub wprowadzić praktykę udzielania **sakramentu namaszczenia chorych** podczas Mszy sprawowanej w Światowym Dniu Chorego. Należy również przemyśleć możliwość organizowania parafialnego dnia chorego wiosną lub latem, gdy warunki atmosferyczne bardziej sprzyjają przybyciu chorych do kościoła. Należy zachować zwyczaj odwiedzania chorych w pierwsze piątki lub pierwsze soboty miesiąca. Jeśli chory wyraża wolę częstszego niż raz w miesiącu przyjmowania Komunii św., należy dać mu taką możliwość. W zanoszeniu Komunii św. chorym kapłanów powinni wspomagać akolici i nadzwyczajni szafarze Komunii św.
 8. W przeżywaniu celebracji **sakramentu małżeństwa** można obecnie zauważyć powierzchowność i przesadne akcentowanie elementów drugorzędnych. Dlatego należy wyraźniej ukazywać teologiczny sens przymierza małżeńskiego i unikać dodawania – choćby w celu przypodobania się narzeczonym i ich gościom – elementów świeckich, czysto zewnętrznych i sprzecznych z duchem liturgii (np. pocałunki, oklaski).
 9. Przy okolicznościowym **dekorowaniu kościołów** – także z okazji Mszy ślubnych i Pierwszych Komunii św. – należy zachować umiar i szlachetną prostotę. Elementy dekoracyjne nie powinny rozpraszać ani prowokować uczestników liturgii. Najlepszym elementem dekoracyjnym wewnątrz kościołów są żywe, cięte kwiaty ustawione w umiejętny sposób i w odpowiednim miejscu, raczej nie na mensie ołtarza. Nie należy używać do dekoracji dodatkowych świec czy innych źródeł światła, rozmieszczanych w różnych miejscach kościoła lub kaplicy, gdyż płonące świece mają podczas liturgii określone zadanie i miejsce. Nie należy również stosować elementów dekoracyjnych obcych liturgii, m.in. banerów i slajdów. Dekoracje okresowe (np. szopka bożonarodzeniowa) powinny być umieszczane poza prezbiterium. W Wielkim Poście surowość wnętrza kościoła wynikająca z braku dekoracji kwiatowych jest wystarczającym znakiem wskazującym na charakter tego okresu.